

Vážené dámy a pánové, milí žáci, dnes už mohu říct naši absolventi.

Bude to trvat už jen pár minut a vy se nadobro rozloučíte se školními lavicemi, ve kterých jste trávili svá dětská léta. Když se teď na vás dívám, rozhodně jako děti nevypadáte. Kluky možná trochu víc škrtí límečky u košil a holky udržují rovnováhu na vysokých podpatcích jen s vypětím všech sil, ale ten pohled rozhodně stojí za to. I když se my dospělí, vaši rodiče a učitelé se na vás díváme s pýchou a hrdostí a už teď se nám stýská po těch malých uličnících, kteří si přece jen nechali do něčeho mluvit.

Když se ve vestibulu školy začnou tvořit hloučky žáků a učitelů diskutujících nad vašimi vystavenými tably, všichni víme, že konec roku je téměř nadosah. Dnes vám vaše tabla umístěná v předsálí pomáhají vytvořit kulisy vašeho velkého společenského vystoupení, jsou si navzájem podobná, ale jen zdánlivě.

Naše sexy **IX. A** se celé roky ambiciózně snažila aspoň maličko pozměnit rozhodnutí své paní učitelky třídní Silvie Mihaldové a musím říct, že se vám to společně, s většími či menšími ústupky na obou stranách, dařilo vymanévrovat pěkně v poklidu a správným směrem. Všichni se rozkutálíte za svými novými cíli jako barevné kuličky na vašem tablu, jen paní učitelka Silvinka, která propadla, si to u nás ještě několikrát zopakuje. Dovolím si ale tvrdit, že i když přijdou jiné třídy, které ji budou nazývat svojí třídní, na vaše jména a tváře nikdy nezapomene.

Vážená paní ředitelko, vážení učitelé, milí rodiče a žáci,

už je to devět let, co jsme dostali své první vysvědčení. Je to dávno, co jsme byli stydliví a rozpačití prvňáčci. Ať už jsme na této škole čtyři nebo devět let, uteklo nám to až příliš rychle.

Všichni jsme zde prožili nespočet zážitků, ať už ve škole či mimo školu. Ze všech máme nějaké vzpomínky, ať už dobré nebo zlé. Zpětně se určitě zasmějeme nad každou z nich. Vzpomínat

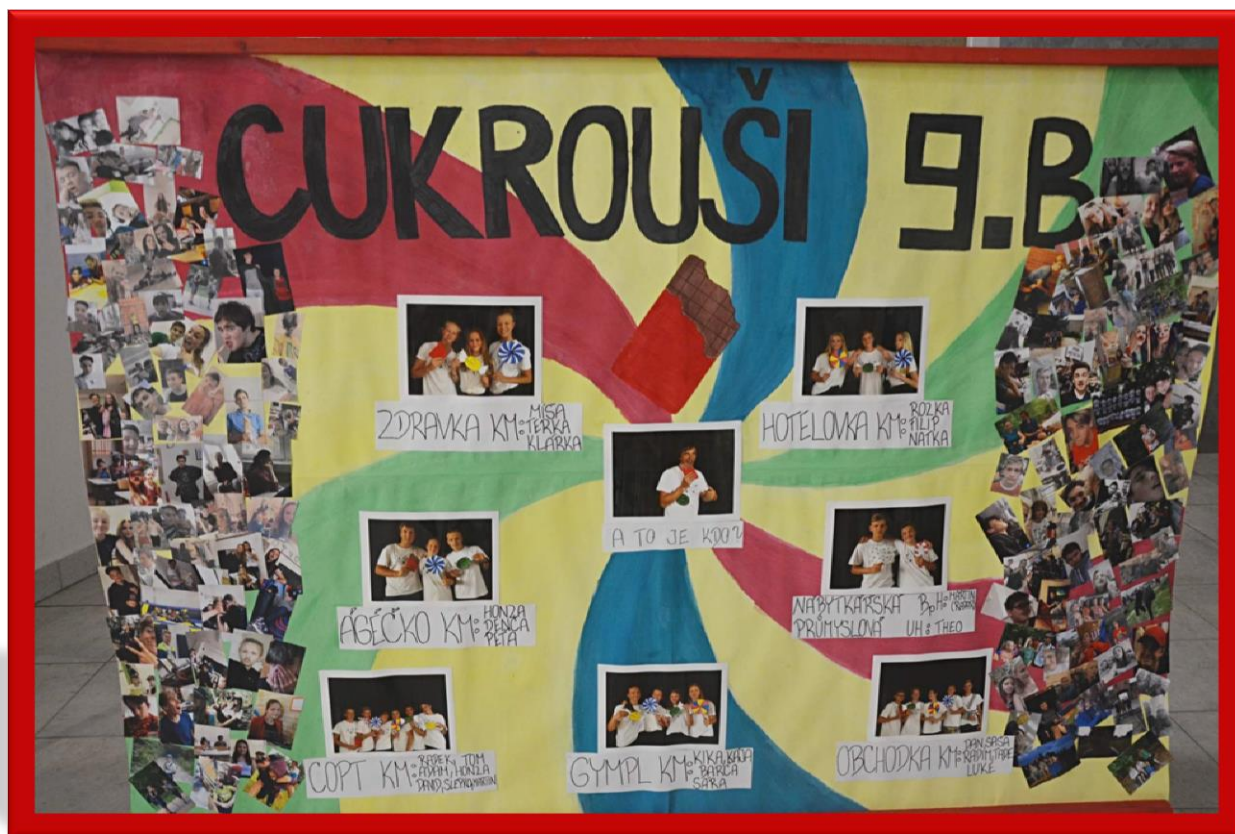
budeme i na naše učitele, kteří se nás snažili vyburcovat k lepší práci, a díky kterým jsme se dostali na střední školy.

Snad největší dík patří naší paní třídní učitelce Mihaldové, díky které víme, že když se nebudeme učit, tak nám bude zima, jako těm pánům v oranžových vestách za oknem. Děkujeme za všechny důležité věci, které nás naučila. Přejeme jí, aby si konečně našla dalšího dobrovolníčka, odhalila, kde udělali soudruzi z NDR chybu a vymyslela další top příkladečky. My se zase pokusíme nevyrůst pro diagnostický ústav nebo šibenici.

Ještě jednou tedy děkujeme všem, kteří nám během uplynulých čtyř let pomáhali. Držte nám prosím palce i v nadcházejícím období. Přejeme vám hezkou zábavu a loučí se s vámi IX. A

Celým školním životem letošní **IX. B** se proplétal sportovní duch vašeho pana učitele třídního Petra Krejčířika. Statečně jste bojovali nejen na poli závodním, ale také ve školních lavicích a patří vám upřímné poděkování za mnohanásobnou reprezentaci školy a pomoc při organizaci velkých sportovních akcí. Ještě mnohem statečněji za vás na pedagogických radách bojoval pan učitel Krejčířik a já věřím, že jeho odměna za čtyři roky strávené péčí o vaše těla i duše bude stejně sladká jako vaše tablo.

Vážení učitelé, milí rodiče a spolužáci

zavzpomínáme na minulost, kterou jsme prožili ve sportovní třídě. Už jsou to téměř čtyři roky od chvíle, kdy jsme se potkali. Jako by to bylo včera.

Čtyřmi roky nás provedl třídní Petr Krejčířik, Krejča. Na tělocviky s ním snad nikdy nezapomeneme, i když jsme pro pana učitele byli věčně stojící hydranty. Slibujeme vám, pane učiteli, že už začneme používat tu bradavici, co máme na krku. Matematiku se nás pokusila naučit paní učitelka Silvie Mihaldová. Děkujeme jí za její trpělivost a poučky o tom, že oranžová vesta je taky dobrá cesta. Nezapomenutelná je i naše češtinářka paní učitelka Kateřina Mládková. Nikdy nezapomněla před vchodem do třídy zvučně a jasně prohlásit: Pozor, přátelé, vcházím.

Také paní učitelka Radka Hájková v dějepise používala ráda hlášku: Jsi trapný jak schody ve výtahu. Díky patří i paní učitelce Gábině Zavadilové vyučující zeměpis, paní učitelce Romaně Katrňákové za hodiny přírodopisu, paní učitelce Janě Veselé a Hance Stavinochové za zábavnou angličtinu, paní učitelce Pavle Krásné. Pokus vybudovat mladé chemiky se sice nevydařil, ale bylo to fajn. Díky také paní učitelce Libuše Liplové a Radce Petříkové za hodiny němčiny.

A co my samotní žáci? Vzpomínat budeme na Denču Batovou, vyjadřovala své pocity v tělocviku sprostými slovy. Honza Cimra se pod přísným výcvikem naučil obkreslovat mapku České republiky. Maminka Terka Daňková, se starala o naše zdraví. Adam Dobrý vždy v jednu hodinu hlásil: „Potřebuji kakat.“ Peť a Žďára se občas choval jako zvíře. Radek Joura při vyvolání v dějepise zapomínal, jak se chodí. Kika Horská excelovala v matice a já Kája Vránová v českém jazyce. Nepřehlédnutelný byl Tadeáš Hanák, stále neměl žákovskou knížku. Filip Dočkal, slušňák vyhozen z hodiny matematiky za špatné chování. A Dan Sládeček? Při pokusu o hod hráškem si vykloubil ruku. To David Sládeček byl smíškem třídy. Nezapomeneme na Martina Trlicu s jeho satelity, na Rozku Němečkovou, nikdy se nevrátila suchá z výletu, na Radima Knapa, nechápavého člověka, na Barču Zelenou, na Kláru Urbanovou, hlavní simulantku tělesné výchovy, na Míšu Urbanovou, která není Michala, ale Michaela. Theo Fekar konečně pochopil, co je to zvětrávání. Ale že to trvalo. Natka Mrhálková byla vždy za tu upravenou. Honza Sedláček byl tátou třídy. Saša Poljakov, ukrajinský spolužák. Honza Slepko, otravný baliče. Lukáš Zavadil, figurant při besedě, jak nefetovat. A Sára Stavjaníková? Nemohla se zbavit migrén. Tomáš Ryšánek se zase nevyspí doma, ale ve škole. Vzpomeňme také na Martina Sýkoru, nemoc mu nedovolila být s námi poslední tři měsíce.

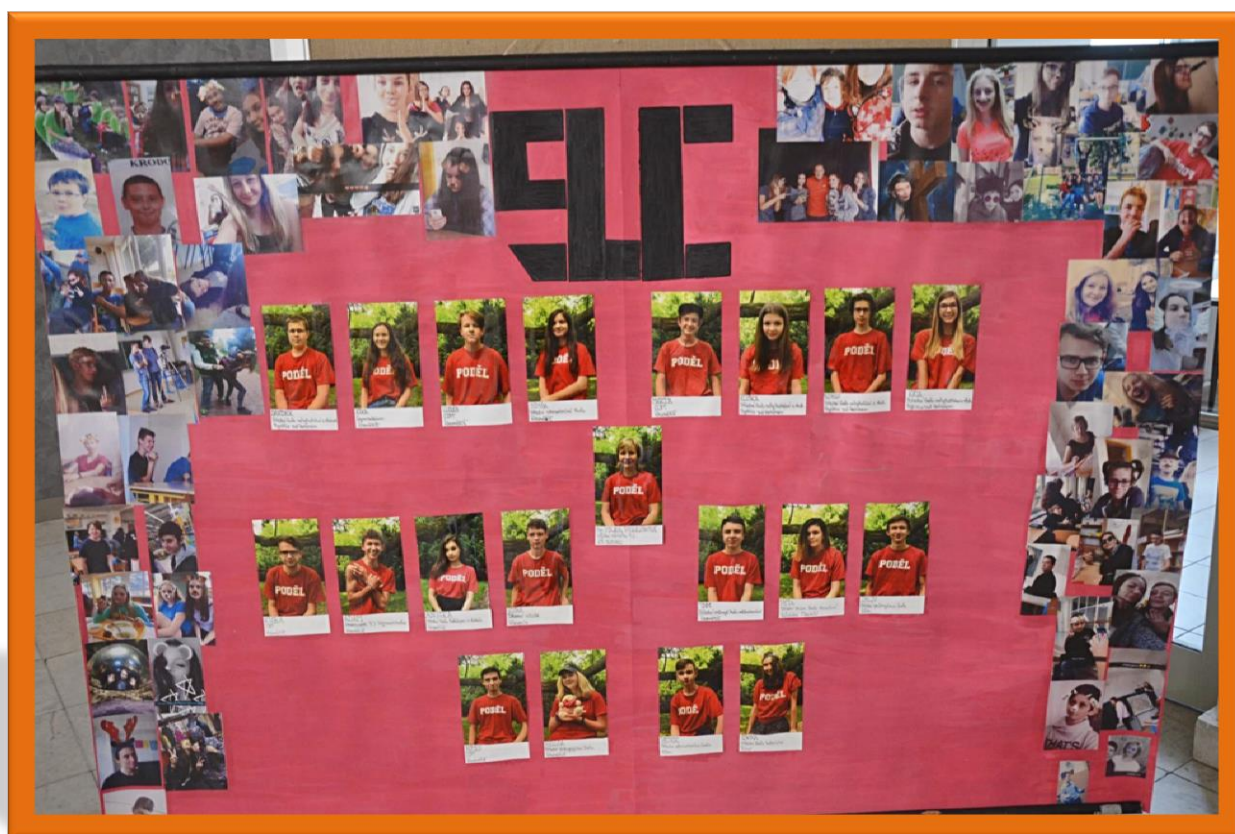
Tak to jsme my. Byli jsme. A budeme dál. Sportovka. Bohužel jsme už na konci této čtyřleté cesty a čeká nás loučení.

Děkujeme za vše a loučí se vaše IX. B

IX. C to v jistém směru měla docela jednoduché. Paní učitelku jste měli jen přes cestu, a když nebyla zrovna po ruce, vaše potíže vyřešila paní asistentka. O co méně klidu jste si užili na hlavní chodbě, o to více vám ho tyto dvě pečující osoby dokázaly předat při společných hodinách a společných mimoškolních akcích. Občas jste se nevyhnuli tomu, aby vám cestu do cíle nezkomplikoval nějaký ten „poděl“, na druhé straně si myslím, že učitelé k vám chodili rádi a paní učitelka Ferenzová si ze společného čtyřletého soužití odnáší povzbudivý pocit do další práce.

Vážená paní ředitelko, vážení učitelé, milí rodiče, spolužáci. Jmenuji se Helena Herodková a spolu s devatenácti kamarády tvoříme třídu 9. C.

Tento den je pro nás velmi důležitý. Loučíme se s devíti lety našeho společného života. A přitom jakoby to bylo včera, kdy jsme usedali do lavic jakožto prvňáčci, těšící se na nová dobrodružství.

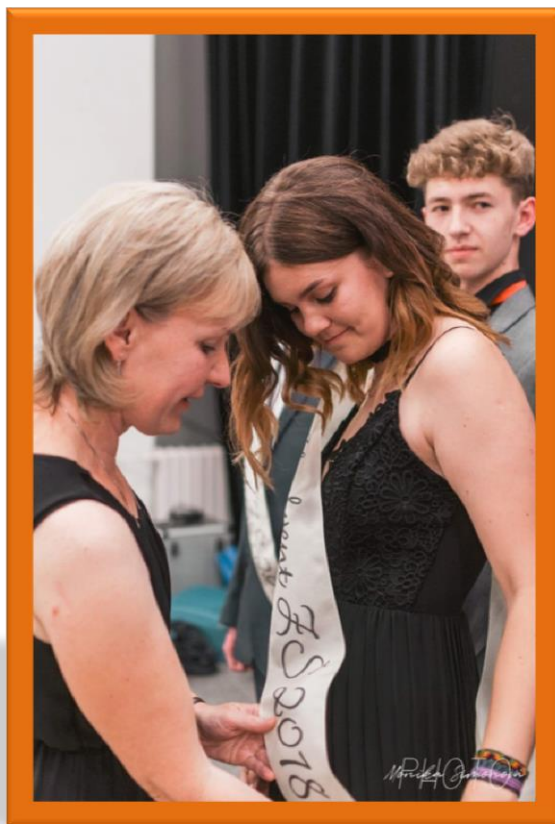
Roky plynuly, třídy se spojily a my se sešli v šestce v novém kolektivu. V kolektivu, kde jsme nemohli vystát jeden druhého. Hádky a

rozpory byly na našem každodenním pořádku. Ale postupem času jsme si k sobě našli cestu. Uvědomili jsme si, jak důležití jsme pro sebe navzájem a že potřebujeme jeden druhého. Častokrát jsme říkali, že se těšíme, až se zbavíme ostatních. Že až vyjdeme základku, už se nebudeme ohlížet zpět. Ale opak je pravdou. Je konec roku a dali bychom hodně za to, abychom tu mohli zůstat.

Tímto děkuji celé třídě za velkou oporu, i přes všechny ty neshody. Velké díky patří paní učitelce Ferenzové, za to, že tu pro nás byla vždy, když jsme potřebovali a za to, že nás připravila na přijmačky z češtiny. Děkujeme také paní učitelce Mihaldové, která nás naučila, že nemáme míchat jabka s hruškami a za roky tvrdé práce v matematice.

Na závěr bych chtěla popřát všem svým, teď už bývalým spolužákům, mnoho úspěchů na nových bojištích. Stojíme tu všichni šťastně přijatí na naše střední školy a plní emoci se těšíme na to, co nás čeká.

Děkujeme za všechno.

IX. D měla to štěstí, že se jich ujala právě paní učitelka Krásná – žena pevných zásad a především pevných nervů. Na dveře jejího chemického kabinetu jste klepali tak často, že si musela stanovit úřední hodiny. Na nové zprávy reagovala s klidem a mírným úsměvem, který jí občas ztuhnul, protože vaše vynalézavost a originalita byla bezbřehá. Často jste nás překvapili velmi nestandartními školními aktivitami, ale na vaši obhajobu musím říct, že jejich následky jste přijímali s pokorou a všichni se tak dostáváte do toho pomyslného nebe žáka končícího základní školu.

Milí učitelé, rodiče, žáci,

Bude tomu devět let, co jsme jako malé natěšené děti poprvé vstoupily jako žáci do velkých školních dveří, které se za pár dní za námi zavřou. A my půjdeme každý svou cestou.

SLOVANE, všichni jsme se těšili, až tu nebudeme muset být, až to skončí, ale když už to přišlo, věřím, že většina z nás by tu chtěla zůstat. Děkuji ti za třídu a učitele, které jsi mi dal, za pravé kamarády, se kterými se budu stýkat dále, ale i za ty ostatní, se kterými jsem si až tolik nerozuměla, posunuli mě totiž dál. Do téhle třídy chodí plno chytrých lidí a já věřím tomu, že si všichni najdou dobře placený job. Někteří spolužáci si zahrávali s ohněm, a to doslova. Ale třeba z nich budou skvělí pyrotechnici, nebo hasiči. Ne všichni jsme byli dobrými, chytrými či nějak výjimečně nadanými žáky, ale zato jsme byli, jsme a budeme vděčnými žáky.

Ani nevím, jestli vlastně jde poděkovat všem učitelům za to, co nám dali. I když jsme některé neměli zrovna v lásce a některé naopak víc, všichni nám dali něco, co potřebujeme do života. Někteří se nás snažili podpořit, nechali nám vlastní názor a snažili se s námi jednat jako s dospělými. Jiné zase prosím, aby se pokusili občas vžít do naší role a měli s námi trpělivost. Taky jsme to neměli s vámi vždy jednoduché. Zadávali jste nám nesmyslné úkoly a dávali známky, na které jsme vždy hleděli s otevřenou pusou. Co dodat. Byli jste féroví a čestní. (VĚTŠINOU). Vděčíme vám za to, co umíme. Byli jste našimi přáteli.(NĚKTEŘÍ)

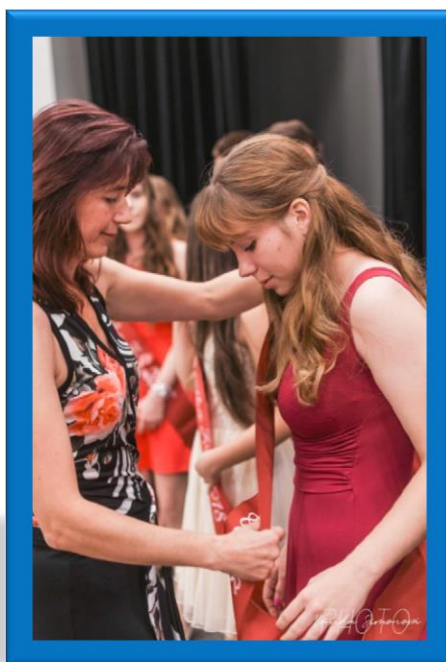
Za dva měsíce nám začne další etapa našeho života. Čas utekl jako voda a my jdeme dál. Na tuhle školu budeme vždy všichni rádi vzpomínat. Všech těch devět let se nedá stlačit na kousek papíru, takže bych tímto alespoň z části chtěla poděkovat všem spolužákům, se kterými jsem těch úžasných devět let prožila.

Velký dík patří naší třídní učitelce Pavle Krásné, že se z nás snažila udělat samostatné a civilizované osobnosti (ovšem ne u všech se to povedlo). Děkuji za sebe i celou svou třídu celému učitelskému sboru za trpělivost a ochotu, kterou s námi po celých devět let měli.

Je to pro mě těžké, ale vím, že musím říct své sbohem.

SBOHEM SLOVANE (NO, tak těžké to zase nebylo)

Většina z vás se ve škole nakonec cítila dobře a my věříme, že se na Slovan ještě někdy vrátíte překontrolovat své pozice. Už se ale neztratíte v davu mezi ostatními spolužáky, už na vás nikdo nebude volat, abyste se přezuli, uklidili si boty a zamkli šatnu. Na jedné straně budete rádi, že už nemusíte nikoho poslouchat, ale možná podvědomě tušíte, že vám bude i něco scházet. Ne zrovna tyhle pokyny, ale ten pocit, že za vámi někdo stál, někdo, kdo vám říkal, co máte dělat.

Přesto vás teď s důvěrou popostrčíme do života, protože víme, že to zvládnete. A kdyby vás to náhodou zajímalo, tak ano, naši milí, letošní devátáci, budeme na vás ještě dlouho vzpomínat.

Ocenění žáků 2018

Jeden z posledních úkolů, které museli vaši třídní učitelé splnit, mnohým z nich zamotal hlavu.

V některých případech je volba žáka či žákyně k ocenění jednoznačnou záležitostí, někdy je to ale velmi těžké rozhodnutí. My zde nyní přivítáme osm žáků, kteří byli vyvoleni, ale jsem si jistá, že ve všech třídách by se jistě našla spousta dalších a většina třídních učitelů si našla další způsoby, jak je ocenit.

Letošní přehlídku nejlepších žáků a žákyň začneme netradičně od posledního písmene. Jako první zde uvítáme tři krásné dámy, které byly svými třídními učitelkami vybrány ve třídách IX.D a IX.C. Prosím pány, kteří jsou pro dnešní slavnostní večer partnery těchto dívek, aby je doprovodili k nám na pódium.

Přivítejme slečnu Ivanu Procházkovou z IX.D, slečnu Alexandru Najmanovou z IX.D a slečnu Helenu Herodkovou z IX.C.

Ivana, Alexandra a Helena získávají ocenění za aktivní přístup k plnění školních i mimoškolních úkolů, spolehlivost, nadhled a kamarádké vystupování během celé školní docházky. Paní učitelky třídní pak obzvláště oceňují jejich práci pro třídu, kde jsou jim oporou a skvěle plní nelehkou roli organizátorek třídních akcí.

Nyní pozvu k nám na podium další trojici. Dva galantní pánové z IX.B vezmou mezi sebe dívku, která byla po celé čtyři roky jejich spolužačkou. Slečnu **Kristýnu Horskou** k nám přivádí **pan Jan Sedláček** a **pan Martin Trlica**. O **Kristýně, Honzovi a Martinovi** jsme nesčetněkrát slyšeli v souvislosti s jejich výbornými studijními výsledky nebo sportovními výkony. Jako žáci sportovní třídy nás reprezentovali v řadě soutěží, osvědčili se také jako organizátoři sportovních aktivit pro ostatní žáky. Panu učiteli třídnímu byli vždy oporou a ten je za to odměňoval partnerským přístupem a bezmeznou důvěrou v jejich schopnosti.

Také dva ocenění žáci třídy IX.A mohou při doprovodu vytvořit pár. Prosím **pana Tomáše Ivánka**, aby k nám doprovodil slečnu **Vendulu Milotovou**. **Vendulu a Tomáše** oceňujeme za vynikající prospěch, aktivitu ve vyučování a svědomitou práci. Po celou dobu školní docházky reprezentovali školu v celé řadě soutěží a olympiád a získávali pěkná umístění i v okresních soutěžích. Když k tomu přidáme jejich nezištnou práci pro třídu a milý úsměv, získáme recept na vysněného žáka.

Tomáš pak získává zvláštní ocenění od vedení školy za svoji iniciativní a příkladnou práci v čele školního parlamentu, organizování charitativních činností a významné přispění při vytváření dobrého jména školy na veřejnosti. Trvale se zapsal do pomyslné síně slávy Základní školy Slovan a my doufáme, že se mu podařilo motivovat své následovníky.

Všem oceněným přeji, aby se jim i na střední škole dařilo držet tento vysoký standart, a nejen jim pak hodně úspěchů a splnění všech velkých cílů, které si v životě budete dávat.

